

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Lleis ordinàries

Llei de la reforma del Codi Penal

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 de maig de 1995 ha aprovat la següent:

Llei de la reforma del Codi Penal

Exposició de motius

La redacció d'un Codi Penal constitueix un treball extraordinàriament laboriós i complex, i la seva aprovació significa un fet cabdal en l'ordenació jurídica d'un país. El Principat d'Andorra va emprendre aquest treball que es va desenvolupar al llarg de diversos anys i va culminar amb la seva publicació el dia 13 de juliol de 1990.

El contingut d'un Codi Penal pressuposa una voluntat d'estabilitat, i de permanència. Tanmateix, en virtut d'una voluntat d'adaptació al nou entorn social, aquestes qualitats fan que s'hi hagin d'introduir aquelles modificacions exigides per noves circumstàncies o per una visió del tractament d'una determinada matèria, sense perjudici d'una reforma global del text per a adaptar-lo a la nova situació institucional.

En el referit text de l'any 1990, com a manifestació d'una sensibilitat activa davant aquesta problemàtica dels temps actuals, ja s'hi va incorporar la tipificació dels delictes de blanqueig de diners. Ara, els legisladors han volgut donar una nova dimensió a la lluita contra el narcotràfic i el crim promulgant una llei específica de protecció del secret bancari i de prevenció del blanqueig de diners o valors productes del crim que conté noves obligacions, i noves formulacions, dirigides a assegurar que els circuits financers andorrans no puguin ser utilitzats per a fins dolosos, el que fa necessari unes modificacions dels articles 145, 146 i 226

del Codi Penal, que es precisen a continuació:

Article 1

Els articles 145 i 146 del Codi Penal queden redactats com s'expressa a continuació:

"Article 145

El qui cometi un acte per a ocultar l'origen de diners o de valors provinents d'un delictes de tràfic de drogues, de segrest, de venda il·legal d'armes, de proxenetisme o de terrorisme, o utilitzi aquells diners o valors lícitament, coneixent-ne o havent de conèixer-ne la procedència, serà castigat amb pena de fins a vuit anys de presó i multa de fins a 20.000.000 de PTA."

"Article 146

Quan, en els supòsits de l'article anterior l'autor hagi actuat amb ànim de lucre o hagi format part d'una associació per a delinquir o per blanquejar diners o valors procedents de delictes comesos a l'estranger, la pena imposada podrà ser de deu anys de presó i una multa de fins a 80.000.000 PTA."

Article 2

L'apartat primer de l'article 226 del Codi Penal queda redactat com s'expressa a continuació:

"Article 226

L'administrador o empleat de banca, d'establiment de crèdit o d'entitat financera, que reveli maliciosament informació confidencial relativa a clients, serà condemnat amb pena de presó de fins a quatre anys. Si el delictes es comet per preu o recompensa la màxima serà de set anys de presó."

Disposició final

Aquesta llei entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 11 de maig de 1995

Josep Dalleres Codina
Síndic General

Nosaltres els Coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació

en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Mitterrand
Président de la
République Française
Coprincep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Coprincep d'Andorra

Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar per les entitats enquadrades en el sistema financer

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 de maig de 1995 ha aprovat la següent:

Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar per les entitats enquadrades en el sistema financer

Exposició de motius

L'article 17 de la Llei d'ordenació del sistema financer disposa que, a més del capital social, les entitats integrades en el sistema financer tindran l'obligació de mantenir unes reserves mínimes de fons propis en garantia de les seves obligacions operacionals.

El mateix article disposa que el Consell General, mitjançant una regulació específica, fixarà els límits màxims aplicables per aquest concepte i els imports mínims exigits a cada entitat, segons la naturalesa de la seva activitat.

Una anàlisi de la història general de l'activitat empresarial financera, i d'una manera particular la bancària, ens deuria portar a la conclusió que el factor fonamental que normalment dóna solidesa a les entitats, i per tant seguretat als clients, és la qualitat de la gestió professional. La capacitat, la prudència i la previsió dels dirigents són les millors garanties que pot